

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 24

Phẩm 7: DẠY BẢO TRAO TRUYỀN (14)

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như nhãn xứ, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh của nhãn xứ và cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của nhãn xứ; hoặc thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thường, vô thường của nhãn xứ và cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của nhãn xứ; hoặc lạc, hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh lạc, khổ của nhãn xứ và cái danh lạc, khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của nhãn xứ; hoặc ngã, vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ngã, vô ngã của nhãn xứ và cái danh ngã, vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của nhãn xứ; hoặc tịnh, bất tịnh của nhĩ, tỷ,

thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịnh, bất tịnh của nhãn xứ và cái danh tịnh, bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của nhãn xứ; hoặc không, bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh không, bất không của nhãn xứ và cái danh không, bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của nhãn xứ; hoặc hữu tướng, vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của nhãn xứ và cái danh hữu tướng, vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của nhãn xứ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của nhãn xứ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhãn xứ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhãn xứ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của nhãn xứ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của

nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của nhãn xứ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của nhãn xứ; hoặc hữu vi, vô vi của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu vi, vô vi của nhãn xứ và cái danh hữu vi, vô vi của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của nhãn xứ; hoặc hữu lậu, vô lậu của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của nhãn xứ và cái danh hữu lậu, vô lậu của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của nhãn xứ; hoặc sinh, diệt của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh sinh, diệt của nhãn xứ và cái danh sinh, diệt của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của nhãn xứ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của nhãn xứ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của nhãn xứ; hoặc hữu tội, vô tội của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái

danh hữu tội, vô tội của nhãn xứ và cái danh hữu tội, vô tội của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của nhãn xứ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của nhãn xứ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của nhãn xứ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của nhãn xứ và cái danh thế gian, xuất thế gian của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của nhãn xứ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của nhãn xứ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhãn xứ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhãn xứ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhãn xứ; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hưởng chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhãn xứ và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của nhãn xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của nhãn xứ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hưởng chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của nhãn xứ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của nhãn xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như sắc xứ, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hưởng chi có cái danh của sắc xứ và cái danh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của sắc xứ; hoặc thường, vô thường của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hưởng chi có cái danh thường, vô thường của sắc xứ và cái danh thường, vô thường của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của sắc xứ; hoặc lạc, hoặc khổ của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hưởng chi có cái danh lạc, khổ của sắc xứ và cái danh lạc, khổ của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của thanh, hương, vị,

xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của sắc xứ; hoặc ngã, vô ngã của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ngã, vô ngã của sắc xứ và cái danh ngã, vô ngã của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của sắc xứ; hoặc tịnh, bất tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịnh, bất tịnh của sắc xứ và cái danh tịnh, bất tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của sắc xứ; hoặc không, bất không của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh không, bất không của sắc xứ và cái danh không, bất không của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của sắc xứ; hoặc hữu tướng, vô tướng của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của sắc xứ và cái danh hữu tướng, vô tướng của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của sắc xứ; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của sắc xứ và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng

tịch tĩnh của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của sắc xứ; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của sắc xứ và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của sắc xứ; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của sắc xứ và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu vi, vô vi của sắc xứ; hoặc hữu vi, vô vi của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu vi, vô vi của sắc xứ và cái danh hữu vi, vô vi của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu vi, hoặc vô vi của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu lậu, vô lậu của sắc xứ; hoặc hữu lậu, vô lậu của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu lậu, vô lậu của sắc xứ và cái danh hữu lậu, vô lậu của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu lậu, hoặc vô lậu của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như sinh, diệt của sắc xứ; hoặc sinh, diệt của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh sinh, diệt của sắc xứ và cái danh sinh, diệt của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh sinh, hoặc diệt của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh sinh, hoặc diệt của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thiện, chẳng phải thiện của sắc xứ; hoặc thiện, chẳng phải thiện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thiện, chẳng phải thiện của sắc xứ và cái danh thiện, chẳng phải thiện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thiện, hoặc chẳng phải thiện của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tội, vô tội của sắc xứ; hoặc hữu tội, vô tội của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu tội, vô tội của sắc xứ và cái danh hữu tội, vô tội của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tội, hoặc vô tội của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu phiền não, vô phiền não của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu phiền não, vô phiền não của sắc xứ; hoặc hữu phiền não, vô phiền não của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu phiền não, vô phiền não của sắc xứ và cái danh hữu phiền não, vô phiền não của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu phiền não, hoặc vô phiền não của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thế gian, hoặc xuất thế gian của sắc xứ; hoặc thế gian, hoặc xuất thế gian của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thế gian, xuất thế gian của sắc xứ và cái danh thế gian, xuất thế gian của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thế gian, hoặc xuất thế gian của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tạp nhiễm, thanh tịnh của sắc xứ; hoặc tạp nhiễm, thanh tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của sắc xứ và cái danh tạp nhiễm, thanh tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói

chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của sắc xứ; hoặc thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của sắc xứ và cái danh thuộc về sinh tử, thuộc về Niết-bàn của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh thuộc về sinh tử, hoặc thuộc về Niết-bàn của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của sắc xứ; hoặc ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của sắc xứ và cái danh ở trong, ở ngoài, ở cả trong ngoài của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh ở trong, ở ngoài, hoặc ở cả trong ngoài của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của sắc xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái đạt được, chẳng đạt được của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như đạt được, chẳng đạt được của sắc xứ; hoặc đạt được, chẳng đạt được của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh đạt được, chẳng đạt được của sắc xứ và cái danh đạt được, chẳng đạt được của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh đạt được, hoặc chẳng đạt được của sắc xứ là Đại Bồ-tát; chính cái danh đạt được, chẳng đạt được của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là Đại Bồ-tát.

–Lại nữa Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

Cụ thọ Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, như nhãn giới, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh của nhãn giới và cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh thường, vô thường của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như thường, vô thường của nhãn giới; hoặc thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống

chi có cái danh thường, vô thường của nhãn giới và cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh thường, vô thường của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh thường, vô thường của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như lạc, hoặc khổ của nhãn giới; hoặc lạc, hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh lạc, khổ của nhãn giới và cái danh lạc, khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh lạc hoặc khổ của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh lạc hoặc khổ của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như ngã, vô ngã của nhãn giới; hoặc ngã, vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh ngã, vô ngã của nhãn giới và cái danh ngã, vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh ngã, hoặc vô ngã của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịnh, bất tịnh của nhãn giới; hoặc tịnh, bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh tịnh, bất tịnh của nhãn giới và cái danh tịnh, bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịnh, hoặc bất tịnh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như không, bất không của nhãn giới; hoặc không, bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh không, bất không của nhãn giới và cái danh không, bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh không, hoặc bất không của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh không, hoặc bất không của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu tướng, vô tướng của nhãn giới; hoặc hữu tướng, vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, hướng chi có cái danh hữu tướng, vô tướng của nhãn giới và cái danh hữu tướng, vô tướng của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới.

tướng của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu tướng, hoặc vô tướng của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như hữu nguyện, vô nguyện của nhãn giới; hoặc hữu nguyện, vô nguyện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh hữu nguyện, vô nguyện của nhãn giới và cái danh hữu nguyện, vô nguyện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh hữu nguyện, hoặc vô nguyện của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhãn giới; hoặc tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhãn giới và cái danh tịch tĩnh, chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

–Thiện Hiện, ông quán nơi nghĩa nào mà nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhãn giới chẳng phải là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới chẳng phải là Đại Bồ-tát?

–Bạch Thế Tôn, như xa lìa, chẳng xa lìa của nhãn giới; hoặc xa lìa, chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới, rốt cuộc không thể được, vì tánh của chúng chẳng có, huống chi có cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của nhãn giới và cái danh xa lìa, chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới! Các danh này đã chẳng có, làm sao có thể nói chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhãn giới là Đại Bồ-tát; chính cái danh xa lìa, hoặc chẳng xa lìa của nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới là Đại Bồ-tát.

